

som allerede nu har Tilladelse til at drive Livsforsikringsvirksomhed her i Landet, vil det formentlig gælde, at de straks vil benytte sig af en given Adgang til at opfylde et Krav om at have tilstrækkelige Midler anbragt i danske Kroner, men det maa dog anses for nødvendigt, at Forsikringsraadet kan indrømme en vis Frist, der formentlig passende kan sættes til 10 Aar, til Kravets fulde Opfyldelse. Skulde nogle af disse Selskaber mangle Evne eller Villie til at efterkomme Kravet, maa Tilladelsen til at tegne nye Forsikringer her i Landet fratages det, og Forsikringsraadet maa være berettiget til at tage Bestanden under Administration, men ved noget Tvangsmiddel at skaffe de danske Forsikringstagere i et saadant Selskab mere effektiv Sikkerhed, end de nu har, er neppe gørligt ad Lovgivningens Vej.

Til Opnaaelse af den ovenfor omhandlede Skærpelse af Tilsynet med udenlandske Livsforsikringselskaber har man udarbejdet vedlagte Række Ændringsforslag, som paa væsentlige Punkter er overensstemmende med nogle af et Landstingsudvalg foreslaaede og af Tinget vedtagne Ændringer til det af den daværende Indenrigsminister i Rigsdagssamlingen 1899—1900 fremsatte Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed, hvis Behandling imidlertid ikke tilendebragtes i Rigsdagssamlingen (Rigsdagstidende for 1899—1900, Tillæg B. Sp. 3075 ff. og § 29 i den Affattelse, Loven fik i Landstinget).

ad Ændringsforslag Nr. 8.

Det i de nuværende Lovbestemmelser indeholdte Paabud om, at det stillede Depositum af 100 000 Kr. skal anbringes i danske Statsobligationer, er bibeholdt, men man har anset det for naturligt, at Selskaberne for det overskydende Beløbs Vedkommende stilles lige saa frit som de indenlandske Selskaber ved Anbringelse af deres Forsikringsfond. Naar den i Livsforsikringslovens § 18, Punkt 6, omhandlede Anbringelsesmaade (Policelaan) er undtaget, svarer det til, at Størrelsen af Depotet er bestemt med Fradrag af de paagældende Beløb.

ad Ændringsforslag Nr. 9.

Ændringen tilsigter at indføre en simpel og ensartet Regel for Bestemmelsen af Depotets Størrelse. Naar det er fastsat, at Depotet skal omfatte et Beløb, lig Summen af de i det sidst forløbne Regnskabsaar indgaaede Præmier, har man derved villet bøde paa, dels at Reguleringen af Depotet kun sker en Gang aarlig og flere Maaneder efter Regnskabsaarets Slutning, dels at der ikke for de udenlandske Selskaber kræves forøget Sikkerhed gennem Tilstedeværelse her i Landet af Sikkerhedsfond.

ad Ændringsforslag Nr. 10.

Den herved foreslaaede Affattelse af Livsforsikringslovens § 48 medfører, at det stillede Depot, som tidligere var fikseret til 100 000 Kr. uden Hensyn til Forsikringsbestandens Størrelse, og som tjente til Sikkerhed for Fyldestgørelse af Forpligtelser ifølge Forsikringskontrakter, afsluttede her i Landet med danske Statsborgere, fremtidig vil tjene til Sikkerhed for en noget ændret Kreds af Forsikringstagere. Ved Ændringsforslaget bibeholdes nemlig den de danske Statsborgere, som før Lovens Ikrafttræden har tegnet Forsikring i fremmed Valuta, givne Sikkerhed i Depotet, men af rent praktiske Grunde har Raadet anset det for røstest, at Sikkerheden udstrækkes til alle Forsikringer i dansk Krone-Valuta uden Hensyn til de forsikredes Statsborgerskab, og man har ikke næret nogen Betænkelighed ved at udelukke de Forsikringer, der fremtidig tegnes i fremmed Valuta, selv om Forsikringstagerne er danske Statsborgere.

ad Ændringsforslag Nr. 11.

Naar Forsikringsraadet gennem Administration faar Mulighed for at overføre et udenlandsk Selskabs Forsikringsbestand til et dansk Selskab, maa man finde det rimeligt, at et udenlandsk Selskab, som maatte ønske det, faar Lejlighed til ved Raadets Bistand at overføre sin Bestand, helt eller delvis, til et dansk Selskab, hvilket tilsigtes ved den i Ændringsforslaget anførte Tilføjelse til Livsforsikringslovens § 51.